

NATIVITAT DE SANTA MARIA

Homilia del P. Josep M. Soler, abat de Montserrat

8 de setembre de 2007

Rm 8, 28-30; Mt 1, 1-16.18-23

Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen. Ho deia sant Pau a la segona lectura. I aquesta frase consoladora ha trobat una confirmació en la genealogia de Jesús, fill de Maria, que acabem d'escoltar a l'evangeli. Aquella llista llarga de noms, germans i germanes, no és, per als qui creiem en Crist, un seguit insignificant de noms. Al contrari és una història d'amor per part de Déu envers la humanitat. I és una història d'esperança, d'amor i de pregària fervent per part de tots els homes i dones de fe de l'Antic Testament; però, també sovint, d'infidelitat i de pecat per part de força persones que són esmentades a la llista. Tanmateix, Déu ho va continuar disposant *tot en bé* del gènere humà fins que *el temps arribà la seva plenitud* i envià *el seu fill nascut d'una dona* (Ga 4, 4), Santa Maria.

Per això, entre els *cridats per decisió divina*, hi sobresurt Maria, l'esposa de Josep, de la qual nasqué Jesús, anomenat Messies. El naixement de Santa Maria que celebrem avui, doncs, és la darrera anella abans de la plenitud que portà Jesucrist. No és, però, una anella com les altres que remunten fins a *David* i fins *Abraham*. Maria és una anella tota particular, tota radiant. Per la seva santedat és la *imatge viva* més excel·lent de Jesucrist. L'única que per la seva cooperació total amb la gràcia divina ha respost plenament a la crida, a la vocació a la qual Déu l'havia destinada; l'única que ha acollit del tot la gràcia que ens fa *justos*, que ens santifica; l'única que ja ha estat plenament glorificada a la glòria del Crist. La festa d'avui ens presenta tot aquest pla de Déu sobre ella, per tal que amb ella donem gràcies a Déu i el magnifiquem per les meravelles de què l'ha feta objecte.

Però, a més, la festa d'avui ens recorda que el Fill de Maria ha vingut al món per ser *el primer d'una multitud de germans*, entre els quals hi ha la seva Mare, deixeble d'ell en la fe i germana gran de tots els creients en Crist. És gran, doncs, el nombre dels *germans*. Com deia l'Apòstol sant Pau, són *una multitud*. Entre la qual, també hi entrem nosaltres. La nostra fe cristiana ens fa comprendre que hem estat cridats per Déu Pare, destinats per amor a ser imatges del seu Fill Jesucrist, fets justos per gràcia, en el baptisme i el perdó dels pecats. L'horitzó que s'obre amb el naixement de santa Maria és ampli, perquè el Pare vol reproduir *la imatge del seu Fill* en tots aquells que participem de la seva filiació per tal que arribem a ser *imatges vives* i acabades de Jesucrist per una transformació interior progressiva. El baptisme, doncs, ens ha conferit una santedat que, degut a la nostra fragilitat, hem de preservar i de renovar constantment, destinats com som a participar de la glòria del Senyor ressuscitat; aleshores el nostre ser *imatges vives* de Jesucrist arribarà a la seva plenitud i, per tant, també la nostra filiació divina. El pensament de sant Pau va encara més enllà, ens diu que en cert sentit ja hem començat a ser glorificats. És així per la participació que tenim als misteris del Crist per mitjà de la vida sacramental de l'Església. Per això sant Lleó el Gran podia exclamar meravellat: "adona't, cristià, de la teva dignitat" (Sermó 1 de Nadal, 3).

Santa Maria n'és la capdavantera eminent d'aquesta transformació en *imatges vives* del Crist. Per això avui l'Església s'alegra d'Orient fins a Occident pel seu naixement, precursor dels temps nous i de la gràcia abundosa que havia de portar el Fill de les seves entranyes.

D'altra banda, l'Església té la missió de continuar en el temps la vocació de Maria. I, per això, nosaltres els seus membres som cridats a ser portadors d'esperança i d'alliberament en el món, perquè els homes i dones contemporanis nostres, sotmesos com estan als vents de tantes visions contradictòries, trobin un nord cap a on orientar la seva vida; un sentit per a la seva existència; aquell sentit que deriva del disseny diví d'amor per cada persona. Nosaltres, membres de l'Església, hem de portar la llum que ve de la Paraula bíblica que ens mostra com, malgrat el silenci i l'absència aparent, Déu és actiu i portador

de salvació enmig de la humanitat, tal com ho va ser en les generacions anteriors al naixement de Santa Maria. Cada persona és coneguda i estimada per ell; abans no comenci a existir ja és cridada a ser *imatge viva del seu Fill*. Déu continua disposant-ho *tot en bé dels qui l'estimen*, dels qui amb fidelitat a la seva consciència cerquen de fer el bé i de ser portadors d'amor i de pau. Perquè Déu, en el seu amor entranyable, està a favor de la humanitat, malgrat el Mal que hi ha al món. Com la Mare de Jesús, siguem portadors d'esperança fent-nos heralds de l'evangeli i de la visió nova que dóna sobre les persones i sobre el món.

Agraïm, avui, el do que ha estat per a l'Església i per al món el naixement de Santa Maria. Agraïm el do que és per nosaltres i per a tants milers de persones, la presència espiritual de la Mare de Déu en aquest nostre Montserrat. Ella, per designi amorós de la santa Trinitat, hi va voler "néixer", fer-s'hi sol·lícitament present, per atreure els pelegrins –i els qui després d'haver-ne estat pelegrins, hi vivim com a monjos o com escolans– cap a Crist i fer-los portadors de pau i de joia. Maria ens invita a fer-nos dòcils a la gràcia que hem rebut en el baptisme, deixant que el procés de transformació interior que Déu ha començat en nosaltres sigui continu i progressiu. Tenim, precisament, un model per aprendre i una intercessora eficaç en ella la nostra germana gran en *la multitud de germans* que Déu ha cridat a ser *imatges vives del seu Fill*.

Ara, en l'Eucaristia, ell vindrà a nosaltres per continuar la nostra transformació i fer-nos més semblants a la seva imatge. Acollim-lo de manera que, encara que la veu i tot l'aspecte exterior siguin els nostres, el nostre ésser interior sigui cada vegada més el de Jesús i el nostre testimoniatge escampi la bona olor del Crist (cf. Gn 27, 22.27; 2C 2, 15).